

ประชาธิปไตยของรัสเซีย ค.ศ. 1906-1914

คำแถลงนโยบายในเดือนตุลาคมทำให้รัสเซียเข้าสู่ระบอบกษัตริย์ภายใต้รัฐธรรมนูญ แต่รัฐธรรมนูญของรัสเซียขณะนั้นก็ยังคงอำนาจของซาร์ในฐานะผู้ทรงอำนาจสูงสุด ในการบริหาร ซึ่งสภาของรัสเซียประกอบด้วยสภาสูงซึ่งมาจากการแต่งตั้งของซาร์ และสภาล่างซึ่งมาจากการเลือกตั้งจากประชาชนกลุ่มต่างๆ การเริ่มต้นระบอบรัฐสภาได้ทำให้เกิดความตื่นตัวทางการเมืองอย่างมาก มีพรรคต่างๆ เกิดขึ้นมากมายทั้งฝ่ายขวาและฝ่ายซ้าย ในการประชุมครั้งแรกพรรคบอลเชวิคไม่ได้ส่งสมาชิกลงสนามเลือกตั้งเนื่องจากมีแนวคิดต่อต้านระบบนี้ ซึ่งก็ประชุมกันได้เพียงสองเดือนเท่านั้นเนื่องจากมีปัญหาขัดแย้งกับรัฐบาล ในการกดดันให้รัฐบาลรับรองสิทธิในการชุมนุมและนิรโทษกรรมนักการเมือง รวมถึงการปฏิรูปที่ดินของกลุ่มชาวนา ซึ่งทำให้ซาร์ประกาศยุบสภาในที่สุด ซึ่งได้รับการประณามอย่างมากจากพรรคเดโมแครตส่งผลให้สมาชิกพรรคนี้โดนรัฐบาลตัดสิทธิในการเลือกตั้งทั้งหมด และทรงแต่งตั้งปีเตอร์ สโตลิปินเสนาบดีคนใหม่ซึ่งมีความสามารถในการบริหารและปราบปรามประชาชนเข้า รับตำแหน่ง ทำให้มีการเข้มงวดทางการเมืองอย่างเคร่งครัดมีการลงโทษที่รุนแรง ในด้านการปฏิรูปที่ดินให้แก่พวกชาวนาก็ได้รับความประสบความสำเร็จไม่น้อยแต่ เนื่องจากการเติบโตของประชากรอย่างรวดเร็วทำให้สุดท้ายแล้ว ทำให้จำนวนที่ดินมีไม่พอจัดสรรให้แก่ชาวนาเกิดเป็นชนชั้นชาวนารวยและชาวนาจน ขึ้นในที่สุด ต่อมาปีเตอร์ สโตลิปินก็ได้ถูกลอบสังหาร ทำให้นโยบายการปฏิรูปที่ดินและเกษตรกรรมหยุดชะงักลง ในการประชุมสภาดูมาสมัยที่ 2 ซาร์นิโคลัสทรงไม่พอพระทัยอย่างมากที่สภาดูมาโจมตีรัฐบาลเกี่ยวกับการบริหาร กองทัพและปฏิเสฐที่จะไม่ลงพระปรมาภิไธยในร่างพระราชบัญญัติในหลายๆฉบับ ซึ่งนำไปสู่การยุบสภาอีกครั้ง และได้กำหนดคุณสมบัติด้านทรัพย์สินของผู้สมัครให้สูงขึ้นเพื่อลดจำนวนผู้แทน กลุ่มชาวนาและกรรมกรลง ทำให้ในสภามีแต่ชนชั้นสูงและมีการกำหนดสิทธิในการเลือกตั้งของประชาชนให้ลด น้อยลงอีกด้วย ซึ่งเป็นการเริ่มต้นที่ชัดเจนยิ่งขึ้นของระบอบซาร์และต่อมารัฐบาลได้มีการ ปราบปราม กวาดล้างกรรมกร ชาวนาและขบวนการปัญญาชนปฏิวัติอย่างต่อเนื่อง

ซาร์นิโคลัสที่สองมีพระราชโอรสเพียงองค์เดียว แต่เขาเรวิซกลับมีสุขภาพไม่แข็งแรงประชวรเป็นโรคฮีโมฟีเลีย ซึ่งทำให้นักบวชรัสเซียได้เข้ามามีบทบาทในราชสำนักจากการเข้ามารักษาอาการของพระราชโอรส ซึ่งได้รับความเชื่อใจอย่างมากจากซาร์นา อีกทั้งการที่รัสเซียจะมีนิสัยและพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมตลอดจนเข้าแทรกแซงทางการเมือง ทำให้เกิดการโจมตีซาร์นาและรัสเซียจากสภาอย่างรุนแรง และมีการต่อต้านราชวงศ์อย่างเปิดเผย ในการชุมนุมนัดหยุดงานอย่างสงบของกรรมกรในไซบีเรียกลับถูกปราบปรามอย่างโหดเหี้ยม ทำให้รัฐสภาโจมตีรัฐบาลอย่างรุนแรง กลุ่มแนวคิดเสรีนิยมเริ่มหมดหวังในการปฏิรูปประเทศ ซึ่งเป็นโอกาสให้ฝ่ายซ้ายในการเคลื่อนไหวโจมตีรัฐบาลอย่างต่อเนื่อง และในสงครามโลกครั้งที่ 1 มีเพียงพรรคการเมืองฝ่ายซ้ายเท่านั้นที่คัดค้านการทำสงคราม ซึ่งต่อมาสงครามระหว่างสองขั้วอำนาจในยุโรปได้กลายมาเป็นมหาสงครามเบ็ดเสร็จ ที่นำความสูญเสียมาให้แก่ทุกประเทศที่เข้าร่วมสงครามอย่างมหาศาล ในขณะที่สงครามดำเนินอยู่นั้นกลุ่มนักสังคมนิยมชาวยุโรปที่ไม่เห็นด้วยกับ การที่รัฐบาลประเทศของตนเข้าร่วมสงครามก็ได้รวมตัวกันเคลื่อนไหวต่อต้าน สงคราม จนมีการจัดประชุมระหว่างประเทศขึ้นครั้งแรก ซึ่งทำให้เกิดแถลงการณ์ซิมเมอร์วิลล์ โดยวิพากษ์โจมตีประเทศทุนนิยมที่เป็นต้นเหตุของสงคราม และเรียกร้องให้ยุติสงครามโดยยึดหลักการการกำหนดการปกครองตนเองของประชาชน ซึ่งเรียกได้ว่าเป็นการเคลื่อนไหวของนักสังคมนิยมระดับนานาชาติ ซึ่งต่อได้มีการ

สนับสนุนให้ผู้แทนพรรคสังคมนิยมในแต่ละประเทศประมาณนโยบาย สงครามและคัดค้านการเพิ่มงบประมาณทางทหาร
ของประเทศตน ซึ่งสงครามอันยืดเยื้อครั้งนี้ทำให้พรรคบอลเชวิคในรัสเซียเห็นเป็นโอกาสที่จะเข้ามาปฏิบัติโดยสงคราม
กลางเมือง ซึ่งในช่วงแรกของสงครามรัสเซียเป็นฝ่ายเพลี่ยงพล้ำทำให้ซาร์นิโคลัสที่ 2 เสด็จไปบัญชาการรบที่แนวหน้าด้วย
ตนเอง ทำให้ซาร์นาซึ่งเป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์กลับทำให้เกิดความขัดแย้งทาง การเมืองระหว่างสภาดูมาและ
รัฐบาลมากขึ้น เนื่องจากการตั้งฟังคำแนะนำของนักบวชรัสเซียอีกทั้งซาร์นา ยังสนับสนุนให้ เจริญสันติภาพกับเยอรมนี
ทำให้สภาโจมตีทั้งสองอย่างต่อเนื่อง และในที่สุดสภาชิกสภาจึงร่วมมือกับเจ้าชายเฟลิกซ์ ลอบสังหารซาร์นาได้สำเร็จ แต่
ก็มิได้ทำให้สถานการณ์ทางการเมืองดีขึ้น เพราะซาร์นิโคลัสที่ 2 ทรงปฏิเสธประชาธิปไตยมากขึ้น และขบวนการปฏิวัติก็
ฟื้นตัวและกลับเข้ามามีบทบาทสำคัญมากขึ้นอีกด้วย